

บทที่ 2

วรรณคดี และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา รวมถึงการเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงและนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครกับนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยภูมิภาค จำนวน 11 แห่ง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งจะเสนอตามลำดับดังนี้

1. ค่านิยม

- ความหมายของค่านิยม
- ชนิดของค่านิยม
- แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยม

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายละเอียดในแต่ละส่วนมีดังนี้

1.ค่านิยม

ค่านิยมเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมในด้านสังคมส่วนใหญ่ของมนุษย์ ซึ่งการที่เราให้ค่านิยมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภาวะการณ์ใดภาวะการณ์หนึ่ง นั้นหมายถึงสิ่งนั้นหรือภาวะการณ์นั้นมีคุณค่าต่อตัวเรา การให้ค่านิยมเกิดจากประสบการณ์ และการประเมินค่าของบุคคลนั้น ๆ และขณะเดียวกันก็เป็นผลมาจากสังคมด้วยส่วนหนึ่ง (ประภาพัฒน์ สุวรรณ, 2528 : 22)

การศึกษาค่านิยมของบุคคลในแต่ละสังคมยังใช้การคาดหมายพฤติกรรมของบุคคลได้อีกแนวทางหนึ่ง เมื่อพิจารณาพฤติกรรมของบุคคลในลักษณะของกระบวนการตัดสินใจจากพฤติกรรมตอบสนองแล้วจะเห็นว่าบทบาทของค่านิยมเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งในการกำหนดการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคล ในการศึกษาเรื่องค่านิยมจะมีส่วนช่วยได้อย่างมากในการอธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มคน

ความหมายของค่านิยม

ในส่วนของ การให้ความหมายเกี่ยวกับค่านิยมนี้ มีผู้ให้ข้อคิดเห็นหรือให้ความหมายไว้จำนวนมาก ในที่นี้จึงขอเลือกการให้ความหมายที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้มานำเสนอ ดังนี้

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523 : 1) กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึง ความเชื่อของบุคคลว่า สิ่งใดมีค่า มีความสำคัญ และเป็นที่พึงปรารถนาของเขา ในขณะที่สิ่งอื่นไม่มีค่า ไม่มีความสำคัญ และไม่เป็นที่ต้องการ ในลักษณะดังกล่าวค่านิยมจึงทำหน้าที่เป็นมาตรฐาน (standard) ในการรับรู้ การประเมิน การเลือกและการตัดสินใจของบุคคลว่า อะไรดี – ไม่ดี มีค่า – ไม่มีค่า สำคัญ – ไม่สำคัญ ถูก – ผิด ควรทำ – ไม่ควรทำ

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้อธิบายความหมายของคำว่า “ค่านิยม” ไว้ในเอกสารการวิจัยเรื่อง “ค่านิยมเพื่อชีวิตและสังคมไทย” ว่า ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนสนใจปรารถนาจะได้เป็นหรือกลับกลายมาเป็นสิ่งที่คนถือว่าต้องทำ ต้องปฏิบัติ เป็นสิ่งที่คนบูชา ยกย่อง และมีความสุขที่จะได้เห็น ได้ฟัง ได้เป็นเจ้าของ (อ้างถึงใน บุญยศักดิ์ แววกักดี, 2527 : 24)

สาโรช บัวศรี (2527 : 23) กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึง สภาพหรือการกระทำบางประการที่เราเชื่อ (หรือนิยามนั่นเอง) ว่าควรยึดถือหรือยึดมั่น เพื่อจะได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายของสังคมหรือตัวเราเอง

สุพัตรา สุภาพ (2536 : 22) ให้ความหมายว่า ค่านิยม หมายถึง สิ่งในกลุ่มคนหนึ่ง ๆ เห็นว่าเป็นสิ่งที่มีค่าควรแก่การกระทำ น่ากระทำ น่ายกย่อง หรือเห็นว่าถูกต้อง

พนัส หันนาคินทร์ (2523: 18) ได้ให้ความหมายของค่านิยมว่า หมายถึง การยอมรับนับถือและพร้อมที่จะปฏิบัติตามคุณค่าที่คนหรือกลุ่มคนที่มีอยู่ต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นวัตถุ ความคิด อุดมคติ รวมทั้งการกระทำในด้านเศรษฐกิจ สังคม จริยธรรม และสุนทรียภาพ ทั้งนี้โดยได้ทำการประเมินค่าจากทัศนคติต่าง ๆ โดยถี่ถ้วนและรอบคอบแล้ว

ความหมายและชนิดของค่านิยมตามทัศนะของนักวิชาการในประเทศ

เพ็ญแข ประจันปัจจนิก และอ้อมเดือน สดมณี (2524) ได้ให้ความหมายของค่านิยมไว้ว่า ค่านิยม หมายถึง ความรู้สึกรวมที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การที่บุคคลมีค่านิยมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น แสดงถึงความรู้สึก ความพอใจ ทัศนคติ และความต้องการที่บุคคลมีต่อเรื่องนั้น และพร้อมที่จะแสดงออกเพื่อสนองต่อความนิยมนั้น บุคคลจะขัดขวางหรือต่อต้านการกระทำที่ขัดต่อ

ค่านิยมที่เขาถืออยู่ ดังนั้นค่านิยมจึงจัดได้ว่าเป็นแหล่งที่มาของพฤติกรรมของบุคคลทั้งทางด้านลบและบวก เมื่อพิจารณาถึงประเภทของค่านิยมในสังคมว่า ในสังคมที่แตกต่างกันจะมีค่านิยมยึดถือที่ต่างกัน ซึ่งได้สรุปประเภทของค่านิยมของสังคมไว้ 2 ประเภทดังนี้

ค่านิยมทางวัตถุ หมายถึง ค่านิยมที่จัดไว้เป็นค่านิยมของบุคคลในสังคมพัฒนา ตัวอย่างเช่น นิยมความขยันหมั่นเพียร การพึ่งตนเอง การมีเหตุผล การแข่งขันต่อสู้ ความสำเร็จส่วนตัวของบุคคล การใช้วัตถุเป็นเครื่องหมายของความสำเร็จและชีวิตที่สะดวกสบายด้วยวัตถุ เป็นต้น บุคคลในสังคมพัฒนาถือว่ามีค่านิยมเหล่านี้ในระดับที่สูง

ค่านิยมทางระเบียบประเพณี หมายถึง ค่านิยมที่เป็นค่านิยมดั้งเดิมของสังคมใดสังคมหนึ่ง เป็นค่านิยมที่เป็นหลักในการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมนั้น และใช้เป็นเครื่องควบคุมพฤติกรรมของบุคคลในสังคมด้วย ค่านิยมทางระเบียบประเพณีอาจมาจากศาสนาหรือจากจารีตที่สังคมสร้างขึ้นก็ได้ ค่านิยมทางระเบียบประเพณีมีความสำคัญต่อทั้งบุคคลและสังคมมีการปลูกฝังให้ยอมรับและบังคับให้มีการปฏิบัติตามด้วย (เพ็ญแข ประจันปัจฉานีก และอ้อมเดือน สดมณี, 2524 : 14)

อดุลย์ วิเชียรเจริญ (อ้างถึงใน เพ็ญแข และอ้อมเดือน, 2524 : 17) ได้กล่าวว่าค่านิยมมีอยู่ 2 ประเภท คือ

1. ค่านิยมหลัก ซึ่งเป็นค่านิยมที่มีลักษณะเฉพาะของสังคมใดสังคมหนึ่ง ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วมีการวางรากลึกลงที่จะมีการเปลี่ยนแปลง
2. ค่านิยมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของสังคม ซึ่งเป็นลักษณะของค่านิยมที่ไม่คงทน

เต็มสิริ บุญยสิงห์ (2536: 32-38) ได้แบ่ง ค่านิยมเป็น 2 ประเภท คือ

1. ค่านิยมทางลบ เป็นส่วนของค่านิยมในทางไม่ดี นำมาแต่ความเสื่อมเสีย และความเสียหาย เช่นบูชาเงินเป็นพระเจ้า ชอบความหรูหราฟุ้งเฟ้อ ทำบุญเอาหน้า ชอบแสวงหาอำนาจ ชอบสบายโดยไม่ต้องทำงานหนัก เป็นต้น
2. ค่านิยมทางบวก เป็นส่วนของค่านิยมในทางที่ดี มีประโยชน์ต่อสังคม สังคมจะดีขึ้นหรือเสื่อมลงก็ขึ้นอยู่กับค่านิยม เช่น การยกย่องคนกล้าหาญเสียสละ ความรักชาติ ความมีเมตตา ความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ เป็นต้น

ทิสนา แคมธึ (2516 : 43 –44) ได้อ้างถึงลักษณะทางค่านิยมที่แท้จริงที่ (Raths, Harmin และ Simon)รวบรวมไว้ดังนี้

1. ค่านิยมที่แท้ จะต้องเป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นเลือกอย่างอิสระเสรี ไม่มีใครมาบังคับให้เลือก
 2. ค่านิยมที่แท้ จะต้องเป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นเลือกจากตัวเลือกหลายตัว ไม่ใช่ยอมรับจากสิ่งที่มีอยู่สิ่งเดียว
 3. ค่านิยมที่แท้ จะต้องเป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นเลือกหลังจากได้พิจารณาผลที่จะตามมาภายหลัง กล่าวคือ ผู้เลือกจะต้องใช้วิจารณญาณ วิเคราะห์หาผลดี ผลเสียของตัวเลือกหลายๆ ตัวเสียก่อนแล้วจึงเลือกเอามาสิ่งหนึ่งโดยมีเหตุผลที่ตนพึงพอใจ
 4. ค่านิยมที่แท้ จะต้องเป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นถนอมและเทิดทูน มีความภาคภูมิใจในสิ่งที่ตนเลือกนั้น
 5. ค่านิยมที่แท้ จะต้องเป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นยอมรับอย่างเปิดเผย ยินดีที่จะยอมรับและบอกกล่าวสนับสนุนสิ่งนั้น
 6. ค่านิยมที่แท้ จะต้องเป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นยึดถือปฏิบัติ ไม่ใช่เพียงพูดหรือยอมรับแต่เพียงฝ่ายเดียว
 7. ค่านิยมที่แท้จะต้องเป็นค่านิยมที่บุคคลนั้นปฏิบัติซ้ำบ่อย ๆ ไม่ใช่ปฏิบัติเพียงครั้งคราว
- โดยสรุปแล้ว ผู้ที่มีค่านิยมอย่างแท้จริง คือ ผู้ที่มีโอกาสได้เลือก เลือกแล้วเกิดความภูมิใจมั่นใจ และนำไปปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
- ส่วนในต่างประเทศนั้น มีนักการศึกษา นักจิตวิทยา และนักปรัชญา ได้ให้ความหมายของค่านิยมไว้ดังนี้

วอลเตอร์ และสก็อต (Walter and Scott, 1962 :158 อ้างถึงในนภวรรณ มายะการ, 2529) กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึง มโนทัศน์ที่เป็นพื้นฐานในการเลือกของบุคคล ซึ่งแสดงออกเมื่อบุคคลมีความเชื่อในสิ่งที่คิดว่า ถูกหรือผิด สำคัญหรือไม่สำคัญ ฉลาดหรือโง่ ดีหรือเลว สวยหรือน่าเกลียด จริงหรือปลอมพื้นฐานแห่งการเลือกนี้อาจจะแสดงออกมาโดยสติสัมปชัญญะหรือจากจิตใต้สำนึกก็ได้

การ์ฟอर्थ (Garforth, 1965: 189 –197 อ้างถึงในนภวรรณ มายะการ, 2529) กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึง เครื่องบ่งชี้ให้เห็นคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งที่เราเลือกหรือชอบมากกว่าสิ่งอื่น ค่านิยมจึงเป็นคุณสมบัติที่มีคุณค่าแก่การเลือก เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับวัตถุ ได้แก่ เงิน รถยนต์ และหนังสือ ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรม ได้แก่ ความสุภาพ ความเมตตา กรุณา ความจงรักภักดี ค่านิยมเกี่ยวกับ

ศีลธรรมจรรยา ได้แก่ ความอดกลั้นและการทำใจให้บริสุทธิ์ผ่องใส นอกจากนี้ก็ยังมีค่านิยมที่เกี่ยวกับสิ่งอื่น ๆ อีกมาก

ครัทช์ฟิลด์ (Crutchfield, 1966: 102 อ้างถึงในนภวรรณ หมายเหตุ, 2529) กล่าวว่า ค่านิยมหมายถึง ความเชื่อว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาหรือสิ่งใดที่ดี และสิ่งใดเป็นที่ไม่พึงปรารถนาหรือสิ่งไม่ดี ค่านิยมจะสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมของสังคม และเป็นสิ่งที่สมาชิกในสังคมยึดถือร่วมกันอย่างกว้างขวาง บุคคลใดยอมรับค่านิยมใดเป็นของตน ค่านิยมนั้นก็จะเป็นเป้าหมายในชีวิตของบุคคลนั้น

จากที่กล่าวมาเป็นเพียงส่วนหนึ่งของผู้รู้ซึ่งให้ความหมายของค่านิยม ยังมีความหมายอีกมากมายที่ผู้รู้ท่านอื่นๆ ได้กล่าวไว้ อย่างไรก็ตาม พอจะสรุปความหมายรวมของค่านิยม ได้ดังนี้

ค่านิยม เป็นความรู้สึกรู้สึกคิด ความเชื่อถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งที่มีตัวตนและไม่มีตัวตน เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลและสังคมนั้นๆ ซึ่งจะยังไม่รวมถึงความถูกผิด ดีหรือไม่ดี แต่จะเป็นสิ่งที่มีค่าที่บุคคลหรือสังคมนั้นเห็นว่าควรปฏิบัติและยึดถือ ค่านิยมดังกล่าวอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมของสังคมนั้น

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม

การศึกษาในครั้งนี้ใช้แนวคิดทฤษฎีเรื่องการให้ค่านิยมของดิวอี้ประกอบกับทฤษฎีค่านิยมของโรคิช ซึ่งได้เสนอไว้ดังต่อไปนี้

ทฤษฎี การให้ค่านิยมของ ดิวอี้ (John Dewey, 1939)

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523: 8-9) ได้สรุปทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยมของดิวอี้ ไว้ดังนี้

1. ค่านิยมเกิดจากความปรารถนาของบุคคล ที่จะปรับตัวให้เข้ากับความเป็นและความต้องการในสภาพชีวิตของบุคคล เมื่อบุคคลมีประสบการณ์หรือเกิดปัญหา เช่น ความขัดแย้งระหว่างตนกับสิ่งแวดล้อม สิ่งบุคคลนั้นให้คุณค่ายอมรับเป็นสิ่งที่สนองความต้องการได้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยในสภาพการของบุคคลนั้น (Suitability and serviceability)

2. ค่านิยมก่อให้เกิดแรงกระตุ้น (Vital Impulse) สร้างเป้าหมาย ความมุ่งหวังในสิ่งที่นิยม (End in View) บุคคลจึงเกิดความต้องการและความสนใจที่จะแสวงหาวิธีการและหนทางให้ได้สิ่งที่นิยม

3. การให้ค่านิยม เป็นพฤติกรรมที่ศึกษาได้ด้วยวิธีการเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Study) ในรูปของการสังเกต การวิเคราะห์ การทดสอบ และพิสูจน์

4. การทำความเข้าใจกับค่านิยมที่แท้จริง ขึ้นอยู่กับความสามารถวิเคราะห์ถึงความต้องการปัจจุบันของบุคคล และการคาดคะเนว่าเขาจะได้รับความพึงพอใจสภาพการใดและด้วยวิธีการใด จึงต้องมีการวิเคราะห์และนับประเมินใหม่อยู่เสมอ

ทฤษฎีค่านิยมของ โรคิช (Milton Rokeach, 1968)

ทฤษฎีค่านิยมของ โรคิช ตามที่ สุนทรี โคมินและสนธิ สมักรการ (2522: 12-17) ได้อธิบายไว้สรุปได้ดังนี้

1. ค่านิยม เป็นความเชื่อชนิดพรรณนากำหนดการ มีลักษณะถาวรประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1.1 เป็นความระลึกรู้ (Cognitive) หมายถึง บุคคลนั้นรู้ในทางที่ถูกของการกระทำ หรือรู้ในเป้าหมายที่ถูกในชีวิตที่พยายามไฝหา

1.2 เป็นความรู้สึกสัมพันธ์ (Affective) ซึ่งหมายถึงบุคคลนั้นชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยและสนับสนุน หรือ ไม่เห็นด้วยหรือคัดค้านค่านิยมนั้น

1.3 เป็นองค์ประกอบของพฤติกรรม (Directive of Behavior) หมายถึงค่านิยมเป็นตัวนำไปสู่พฤติกรรม หรือใช้เป็นแนวทางปฏิบัติเมื่อถูกกระตุ้นให้เกิดการกระทำ

2 ค่านิยมเปลี่ยนแปลงได้ยาก จึงทำให้เกิดการต่อเนื่องกันของบุคลิกภาพสังคมและวัฒนธรรม ขณะเดียวกันประสบการณ์ในช่วงชีวิตของคนก็ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของค่านิยมได้ และเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม แต่การเปลี่ยนแปลงนั้นจะไม่เกิดขึ้นในลักษณะชั่วคราวช่วยตามอารมณ์ขึ้นลงของมนุษย์

3. ค่านิยมมีลักษณะเปรียบเทียบความสำคัญเพราะในช่วงชีวิตของมนุษย์จะต้องผ่านกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมมากขึ้นเรื่อยๆ ได้พบเห็นสถานการณ์ต่างๆ มากมาย และจะพบว่าในแต่ละสถานการณ์ก็จะมีหลายค่านิยม ซึ่งอาจเป็นค่านิยมที่ไม่สอดคล้องกันหรือไม่ตรงกับที่ได้รับรู้มา มนุษย์จึงต้องตัดสินใจเลือกค่านิยมอันใดอันหนึ่ง จึงทำให้เกิดการจัดลำดับค่านิยมโดยให้ความสำคัญแตกต่างกันตามความรู้สึก ซึ่งส่วนนี้ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

ชวนชม สกนชวัฒน์ และคณะ (2529: 20-27) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์ และการคุมกำเนิดในวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศ การเจริญพันธุ์ และการคุมกำเนิด จำนวน 502 คน พบว่านักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ร้อยละ 52.0 เป็นนักเรียนชาย ร้อยละ 74.1 และนักเรียนหญิง ร้อยละ 31.3 โดยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน ร้อยละ 53.0 เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 5.4 นักเรียนหญิงเคยตั้งครรภ์และปรารถนาทำแท้ง ร้อยละ 10.3 นอกจากนี้

ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่อย่างอิสระ เช่น อยู่หอพักหรือบ้านเช่า จะเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งยั่วยุทางเพศ ประกอบด้วย การดื่มสุรา การเที่ยวกลางคืน การเห็นภาพการมีเพศสัมพันธ์โดยผ่านสื่อต่างๆ เช่น วิกิทัศน์ สิ่งพิมพ์ต่างๆ และการมีเพศสัมพันธ์

สุกานดา สุวณิชชาติและคณะ (2530 : 26 - 32) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาทางเพศศึกษาในนักเรียนอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาให้มีความรู้ด้านเพศศึกษา อย่่างถูกต้องและประพฤติตนอยู่ในขอบข่ายของประเพณีอันดีงามและป้องกันแก้ไขปัญหาทางเพศ ในหมู่นักศึกษาทั้งชายและหญิง จำนวนทั้งหมด 3,652 คน พบว่าทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องเพศอยู่ในระดับดี นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ร้อยละ 33.9 โดยมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีและคนรัก และนักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 14.1 โดยมีเพศสัมพันธ์กับคู่อรัก ร้อยละ 78.2 นักเรียนชายมีปัญหาคาดคิดเชื่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 43.3 นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนหญิงมีการตั้งครรภ์ร้อยละ 4.7

สุมนา ชมพูทวีป และคณะ (2530:31-36) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษา ความรู้ ทัศนคติ และประสบการณ์ทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทัศนคติ และประสบการณ์ของนักเรียนเกี่ยวกับสุขวิทยาการเจริญพันธุ์ เพื่อที่จะได้ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป และข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนและครู รวมทั้งปัญหาต่างๆ ซึ่งคาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารที่เกี่ยวข้องในการเตรียมโครงการต่างๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหารวมทั้งการให้บริการด้วยการศึกษาใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4,377 คน จากการสุ่มตัวอย่างโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับสูง ในด้านทัศนคติจำแนกเป็นด้านประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน การคุมกำเนิด การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และพฤติกรรมทางเพศ นักเรียนเห็นด้วยว่านักเรียนหญิงควรจะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน ร้อยละ 13.9 และนักเรียนชายด้วย ร้อยละ 39.3 และยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์เกี่ยวกับการร่วมเพศ ร้อยละ 6.4 พบในเพศชาย ร้อยละ 12.0 เพศหญิง ร้อยละ 1.1 ในกลุ่มเพศชาย มีประสบการณ์ร่วมเพศ ร้อยละ 3.6 และมีประสบการณ์เที่ยวโสเภณี ร้อยละ 9.0 นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีการตั้งครรภ์ ร้อยละ 1.9

ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ (2530: 283-298) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงวัยรุ่นชาย หญิง จำนวน 384 คน ที่เป็นโสด มีความรู้พอที่จะอ่านออกเขียนได้ พบว่า วัยรุ่นชาย ร้อยละ 75 และวัยรุ่นหญิง ร้อยละ 40 เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และจะเห็นด้วยมากยิ่งขึ้นถ้ามีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่แต่งงานด้วย เมื่อถามถึงตัวเขาเองว่าคิดจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานหรือไม่ พบว่า วัยรุ่นหญิงไม่ถึง ร้อยละ 10 และวัยรุ่นชายน้อยกว่า ร้อยละ 40 คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน นอกจากนี้ยังพบว่า วัยรุ่นชาย

อย่างน้อย ร้อยละ 66 วัยรุ่นหญิง ร้อยละ 9 เคยมีเพศสัมพันธ์ และวัยรุ่นชายและหญิงเขตเมืองมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าวัยรุ่นเขตชนบท

สันทัด เสริมศรี และสืบพงษ์ ไชยพรรค (2530: 301-313) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาคที่กำลังศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เฉพาะที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยสุ่มตัวอย่างนักเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น แต่ละโรงเรียนเป็นนักเรียนจำนวน 510 คน มีอายุระหว่าง 17-19 ปี ส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี จากการศึกษาพบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับการคุมกำเนิดในระดับความคิดและการปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์จะมีความรู้ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับกลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์ และยังพบว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 39.2 เพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 62.4 เพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 12.3

จุฑามาศ นุชนารถ (2531: 74-81) ได้ศึกษาเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิด ตลอดจนปัจจัยทางด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ จำนวนทั้งหมด 836 คน เป็นชาย 411 คน หญิง 425 คน พบว่า ร้อยละ 23.3 ของกลุ่ม นักเรียนที่ศึกษามีประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์ โดยในเพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี ร้อยละ 27.5 ของเพศชายทั้งหมด วัยรุ่นผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 5.9 ของวัยรุ่นหญิงทั้งหมด อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 16 ปี วัยรุ่นชายเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 38.5 และกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์มีความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับต่ำ ส่วนกลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์มีความรู้ในระดับสูง และพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือเมื่ออายุมากขึ้น ทำให้อัตราการมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยยิ่งได้รับค่าใช้จ่ายสูง ทำให้ อัตราการมีเพศสัมพันธ์ก็ยิ่งสูงขึ้นด้วย และพบว่า การอ่านหนังสือหรือดูภาพยนตร์ที่มีภาพการร่วมเพศ การเที่ยวสถานเริงรมย์มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ศุภจรี วชิวัฒน์ (2533: 92-97) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ ทักษะคิด ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศและโรคเอดส์ ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมที่มีความรู้ ทักษะคิด และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศและโรคเอดส์ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปัจจัยดังกล่าว ได้แก่ สายการศึกษา จำนวนพี่น้อง เพศชาย อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา การศึกษาของบิดและมารดา ที่พักอาศัย และเงินค่าใช้จ่ายที่

ได้รับ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายสามัญจำนวน 357 คน ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี ร้อยละ 81.7 รองลงมามีเพศสัมพันธ์กับคู่อริ ร้อยละ 52.4 นักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ เคยป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 23.7 และพบว่าเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับการมีประสบการณ์ทางเพศ โดยนักเรียนชายที่ได้รับเงินค่าใช้จ่ายมาก จะมีประสบการณ์ทางเพศสูงกว่านักเรียนชายที่ได้รับเงินค่าใช้จ่ายน้อย และพบว่าการดื่มสุราหรือของมีเหมายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจะมีประสบการณ์ทางเพศสูงกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

จริยา ชัยวิรัตน์ (2534: ก-ข) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาความเชื่อที่เกี่ยวกับเพศ การสมรส และการเกิดของนักเรียนหญิงโรงเรียนสตรีระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อของนักเรียนหญิงโรงเรียนสตรีระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญ ในกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวกับเพศ การสมรส และการเกิดที่มีอยู่ในขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย จำนวนทั้งสิ้น 375 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ชายจะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน

อัญชติ คตินุรักษ์ (2535: 99-105) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษา รอบการศึกษา รายได้ต่อเดือน สถานภาพพักอาศัย สถานภาพสมรสของบิดามารดา บุคคลที่ให้คำปรึกษาส่วนตัวทั่วไป บุคคลที่ให้คำปรึกษาทางเพศ และการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดังกล่าวของนักศึกษาที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย การป่วยเป็นกามโรคของนักศึกษาในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายอายุ 15-24 ปี จำนวน 1,094 คน พบว่า บุคคลที่นักศึกษามีเพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรกเป็นหญิงที่ไม่ใช่หญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 53 เป็นหญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 47 ประมาณ 2 ใน 5 ของนักศึกษาทั้งหมดเคยเที่ยวหญิงบริการทางเพศ โดยพฤติกรรมในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 36 มีเพศสัมพันธ์เฉพาะกับหญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 31 อายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเท่ากับ 12 ปี นอกจากนี้ยังพบว่า รายได้ที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ โดยนักศึกษาที่ได้รับรายได้ต่อเดือนสูงจะมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อย และพบว่า นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่บ้านเพื่อน หอพัก หรือบ้านเช่า มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาที่พัก กับบิดามารดา

อังสนา บุญธรรม (2535: 102-108) ได้ศึกษาเรื่อง เปรียบเทียบปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเขตชนบทกับเขตเมือง จังหวัดนครราชสีมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อเอดส์ รวมถึงศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อเอดส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 1,752 คนเป็นนักเรียนเขตชนบทจำนวน 887 คน และเป็นนักเรียนในเขตเมือง 849 คน พบว่า รายได้ที่ได้รับเป็นตัวแปรอิสระที่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ได้ โดยเฉพาะในนักเรียนชายที่มีรายได้สูง และพบว่า การดื่มสุราก็เป็นตัวแปรอิสระที่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ได้เช่นกัน โดยเฉพาะนักเรียนชายที่ดื่มสุร่าบ่อยๆ นอกจากนี้ก็ยังพบว่า การอ่านหนังสือไป หนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ การดูเทปโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ได้

ชวลีพร อินทรไพบูลย์ (2536: ก-ข) ศึกษาเรื่อง ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศ และเปรียบเทียบค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศตามตัวแปรด้านเพศ สายวิชาที่เรียน ประเภทของโรงเรียน สังกัดของโรงเรียน สถานภาพการสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา ที่พักอาศัยกลุ่มผู้เลี้ยงดู และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเรื่องเพศศึกษาและการเตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาในเรื่องเพศของนักเรียน ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีค่านิยมในเชิงบวก ร้อยละ 69.4 และในเชิงลบร้อยละ 30.6 โดยที่นักเรียนหญิงมีค่านิยมในเชิงบวกมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่านักเรียนที่เรียนที่สายวิชาต่างกันจะมีค่านิยมในเรื่องเพศต่างกัน คือ สายสามัญมีค่านิยมในเรื่องเพศเชิงบวกสูงที่สุด และช่างอุตสาหกรรม มีค่านิยมในเรื่องเพศเชิงบวกต่ำที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่สภาพเศรษฐกิจและสภาพที่พักอาศัยที่ต่างกัน ไม่มีค่านิยมในเรื่องเพศแตกต่างกัน

จารุรัตน์ เจียมประชาชนรากร (2537: ก-ข) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์และปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งปัจจัยที่นำมาศึกษาได้แก่ สถานภาพครอบครัว สถานที่พักอาศัย การศึกษา การรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ เศรษฐกิจ กลุ่มเพื่อน และตัวชักนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยง ส่วนตัวแปรตามได้แก่ พฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ วัตถุประสงค์จากพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวน 514 คน พบว่า อายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์

ครั้งแรกคืออายุ 13 ปี และสูงสุด 21 ปี โดยเฉลี่ยจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุเท่ากับ 15.6 ปี และ นักศึกษาชายมีเพศสัมพันธ์กับคู่มากที่สุด รองลงมาคือกับเพื่อนหญิง และ 1 ใน 5 กับหญิงบริการทางเพศ และไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรค ร้อยละ 36.5 ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 34.1 และใช้ถุงยางอนามัยบางครั้งร้อยละ 29.4

ประภาพรธณ โสภาสวัสดิ์ (2537: 46-57) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยประชากร เศรษฐกิจ สังคม และแรงจูงใจทางสังคมกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลและเอกชนในจังหวัดชลบุรี จำนวน 600 คน พบว่า ค่าใช้จ่ายรายเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับการเคยไปเที่ยวสถานบันเทิง การดูภาพยนตร์วีอาร์มน์ทางเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการร่วมเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ สัดส่วนของการร่วมเพศจะสูงขึ้นเมื่อนักเรียนมีรายได้มากขึ้น ร้อยละ 40.4 ของนักเรียนที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาท/เดือน และร้อยละ 21 ของนักเรียนที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท/เดือน

จรรยา ดวงแก้ว (2539: 99-124) ศึกษาเรื่อง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน พบว่า นักเรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในเชิงบวกและพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการคุมกำเนิดหรือของมีนเมา ร้อยละ 53.5 มีการเที่ยวสถานบันเทิง ร้อยละ 37.4 นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 19 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 16.01 ปี และช่วงอายุที่มีเพศสัมพันธ์มากที่สุดคือ 16 ปี โดยที่มีคู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือคู่อรักหรือแฟน ร้อยละ 53.95 รองลงมาคือเพื่อนหญิง ร้อยละ 35.53 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเนื่องจากอยู่ตามลำพัง 2 คน ร้อยละ 24.88 รองลงมาคืออยากลอง ร้อยละ 15.66 จำนวนของการมีเพศสัมพันธ์ส่วนมากที่พบคือ 1-2 คน ร้อยละ 90.79 นอกจากนี้ยัง พบว่ามีการคุมกำเนิดบางครั้ง ร้อยละ 56.58 มีการคุมทุกครั้ง ร้อยละ 27.63 และไม่มีการคุมกำเนิดเลย ร้อยละ 15.79 วิธีการคุมกำเนิดที่ใช้ส่วนใหญ่คือการหลั่งออกมาข้างนอก ร้อยละ 43.75 รองลงมาคือการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 37.5 ยาเม็ดคุมกำเนิด ร้อยละ 4.69 กลุ่มตัวอย่างเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 5.26 และในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีการตั้งครรถ์มาแล้ว ร้อยละ 3.95 แก้ปัญหาโดยการทำแท้งทั้งหมด

จุฬารัตน์ หัวหาญ (2539: ก-ข) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศ และคุณลักษณะทั่วไปตามปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม ตลอดจนศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์รวมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 150 คน และนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1-3 จำนวน 284 คน รวม 434 คน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 67.0 มีทัศนคติเป็นกลางต่อการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 66.6 โดยเคยดื่มสุรา ร้อยละ 73.7 เคยควีนิตทัศน์ โทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 92.2 เคยอ่านหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 91.0 เคยไปเที่ยวคลับ บาร์ หรือสถานเริงรมย์อื่นๆ ร้อยละ 51.4 เคยไปอาบอบนวด ร้อยละ 4.6 และเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 25.8 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 16.1 ปี คู่เพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่คือเพื่อนหญิง ร้อยละ 59.8 โดยมีการคุมกำเนิดเป็นครั้งคราว ร้อยละ 55.4 และวิธีคุมกำเนิดที่ใช้คือใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 79.2 กลุ่มตัวอย่างเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 3.6 นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่ รายได้ที่ได้รับ ทัศนคติ การดื่มสุรา ที่พักในปัจจุบัน การไปเที่ยวคลับ บาร์ หรือสถานเริงรมย์ และการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักหรือหญิงบริการทางเพศ

ศรีพิพธา จาริวงษ์ (2539: 84-130) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศ ผลที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ และปัจจัยบางประการที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จากกลุ่มตัวอย่างเยาวชนอายุ 15 – 24 ปี จำนวน 286 คน พบว่า อายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ อายุ 13 ปี โดยเฉลี่ยจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุเท่ากับ 17.78 ปีในเพศชาย และ 18.95 ปีในเพศหญิง และพบว่าเคยตั้งครรภ์หรือทำให้คู่ร่วมเพศตั้งครรภ์ ร้อยละ 23 เคยทำแท้งหรือพาคู่ร่วมเพศไปทำแท้ง ร้อยละ 17.6 และพบว่าเยาวชนชายเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 17.3 สำหรับเยาวชนหญิงไม่พบว่าเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เลย ส่วนรายได้ของกลุ่มตัวอย่างพบว่ามีรายได้แตกต่างกัน มีคะแนนพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 การแสดงออกในเรื่องเพศของกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3,500 บาท / เดือน มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศ เท่ากับ 4.04 ขณะที่กลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 3,500 บาท / เดือน มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางเพศ เท่ากับ 7.24 ในเรื่องความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับคะแนนพฤติกรรมทางเพศ คือกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวดีจะมีการแสดงออกในเรื่องเพศน้อยกว่ากลุ่มที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวปานกลางหรือไม่ดี

กุลยา สุหรัยพรหม (2539 : 107 - 117) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญและสาย อาชีพ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆ ได้แก่ การดื่มสุรา การดูหนังสื่อโป๊ การดูภาพยนตร์โป๊ พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อนสนิท/เพื่อนในกลุ่ม การได้รับ คำแนะนำ พฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อโรคจากบุคคล ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แบบแผนความเชื่อ เกี่ยวกับโรคเอดส์ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญและ สายอาชีพ ในอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวน 2,212 คน พบว่า อายุที่มี เพศสัมพันธ์ครั้งแรกคืออายุ 12 ปี และอายุเฉลี่ยการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนชายเท่ากับ 15.6 ปี และนักเรียนหญิงเท่ากับ 16.4 ปี โดยที่นักเรียนส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงหรือคู่อริ ร้อยละ 25 รองลงมาคือกับหญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 17.6 ในขณะที่ นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชายหรือ คู่อริเท่านั้นมี ร้อยละ 2.7 นักเรียนชายส่วนใหญ่มีจำนวนคู่อริร่วมเพศด้วยตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ในขณะที่ นักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีจำนวนคู่อริร่วมเพศเพียง 1 คน และนักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้ง เมื่อมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 56.7 รองลงมาคือใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเพียง ร้อยละ 23.4 และไม่ใช้ถุงยาง อนามัย ร้อยละ 20.4 เหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยส่วนใหญ่คือ ถุงยางอนามัยทำให้ความสุขทางเพศ ลดลง ร้อยละ 74 และรองลงมาคือไม่สะดวกในการใช้ ร้อยละ 57.8 และยังพบว่า การดื่มสุราของ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ด้านการ ร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนชายและนักเรียนหญิงสายอาชีพจะมีการ ดื่มสุรามากกว่าสายสามัญ ฉะนั้นนักเรียนสายอาชีพจะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่านักเรียนสายสามัญ

จันทนัฐ ทองศิริ (2539:55-68) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ในอำเภอ เมือง จังหวัดน่าน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเขตอำเภอเมือง จังหวัดน่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาชั้น ปวช. 1 - 3 และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 - 6 จำนวน 500 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศ ร้อยละ 13.3 โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่อายุ 12-19 ปี และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรัก มากที่สุด ร้อยละ 81.7 และร้อยละ 31.7 มีคู่อริ 1-2 คน และมีคู่อริมากกว่า 1-5 คน ร้อยละ 36.5 มี เพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 16.7 และกับคู่อริโดยไม่ใช้ถุงยาง อนามัย ร้อยละ 36.1 มีเพศสัมพันธ์ภายหลังการดื่มสุรา ร้อยละ 8.7 นอกจากนี้ยังพบว่าวิดิทัศน์เป็นสื่อที่ มีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกรู้ทางเพศ ร้อยละ 67.6 และไปเที่ยวสถานเริงรมย์หรือสถาน บริการทางเพศ ร้อยละ 61.3

พวงพรรณ จันทร์ตรี (2539: ก-ข) ศึกษาเรื่องค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารีของสตรีโสด ที่ศึกษาในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในเขตชุมชนหนึ่งของภาคกลาง โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษาเพื่อศึกษาค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารี ความรู้ในเรื่องเพศ การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ และความสัมพันธ์ระหว่างอายุ อาชีพ การรับข่าวสารในเรื่องเพศ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ กับค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารี จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นสตรีโสดอายุระหว่าง 13-29 ปี จำนวน 330 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าผู้ชายยังถือความบริสุทธิ์ของหญิงเป็นสิ่งสำคัญ และทัศนคติของเพื่อนสนิทที่ปล่อยตัวทางเพศก่อนสมรสมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงที่ปล่อยตัวทางเพศทั้งในระดับชอบพอกัน รักกัน หรือมันกันแล้ว นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานจะให้ผลเสียมากกว่าผลดี ร้อยละ 76.0

ขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์ (2541: 120-127) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายนการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงโสด ในสังกัดศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการร่วมเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมกับการร่วมเพศ และปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายนการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงโสด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหญิงอายุ 15-24 ปี จำนวน 433 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยร่วมเพศ ร้อยละ 25.4 อายุเฉลี่ยของการร่วมเพศครั้งแรกคือ 17.27 ปี คู่ร่วมเพศส่วนใหญ่เป็นคู่อุปถัมภ์ มีจำนวนคู่เพศสัมพันธ์ 1-2 คน และยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการตั้งครรรภ์ ร้อยละ 29.1 ซึ่งในกลุ่มที่เคยตั้งครรรภ์มีการทำแท้ง ร้อยละ 65.5 สำหรับการคุมกำเนิดส่วนใหญ่ใช้เป็นบางครั้ง และวิธีที่ใช้คุมกำเนิดคือถุงยางอนามัย จึงพบว่าร้อยละ 25.5 ของกลุ่มตัวอย่างที่เคยร่วมเพศ เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการร่วมเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุ ความรู้เรื่องโรคเอดส์ ที่พักอาศัย การมีคู่อุปถัมภ์ การดื่มสุรา และการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึทางเพศ

ปวีณา สายสูง (2541: ง-จ) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน จำนวน 314 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 10-21 ปี ร้อยละ 33.4 และมีเพศสัมพันธ์กับคู่อุปถัมภ์ ร้อยละ 72.4 มีคู่อุปถัมภ์มากกว่า 1 คน ร้อยละ 32.6 กลุ่มตัวอย่างมีการดื่มสุราก่อนมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 65.7 และไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ใน 3 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 31.9 นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนและหญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 61.9 และร้อยละ 12.5 ตามลำดับ และพบว่ามีการใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศที่เป็นสิ่งพิมพ์หรือวีดิทัศน์ร่วมด้วย โดยที่กลุ่มตัวอย่างยอมรับว่าสื่อที่เป็นวีดิทัศน์ช่วยกระตุ้นความรู้สึทางเพศได้มากที่สุดถึงร้อยละ 60.7 นอกจากนี้รายได้ของครอบครัว

อิทธิพลการชักจูงจากกลุ่มเพื่อนหรือคู่รักล้วนส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าไปเที่ยวในแหล่งบันเทิงเรีงรมย์ หรือได้รับการชักนำให้มีเพศสัมพันธ์เกิดขึ้นในกลุ่มตัวอย่าง

กาญจนา ปฏิยุทธ์ (2541: 22-117) ได้ศึกษาเรื่อง ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและอำนาจแห่งคนในการควบคุมทางสุขภาพที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อ อำนาจควบคุมทางสุขภาพ ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ รวมถึงการศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลของปัจจัยทั้ง 2 ที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนวัยรุ่นชายจำนวน 441 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงด้านการมีเพศสัมพันธ์ระดับปานกลางมากที่สุดคือ ร้อยละ 77.5 โดยมีเพศสัมพันธ์กับคู่มากที่สุด มีการใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 15.6 สิ่งกระตุ้นก่อนการมีเพศสัมพันธ์ พบว่ามีการดื่มสุราจนเมา เป็นบางครั้งถึงเมาทุกครั้ง ร้อยละ 70.6 อ่านหนังสือโป๊หรือหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 55.3 และดูวิดีโอโป๊หรือภาพยนตร์ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 57.1 และเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 8.0

ศรันย์ เพียรวิธา (2542: 46-76) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย (ม.5) จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารายละเอียดของปัจจัยต่างๆ ที่สัมพันธ์ต่อพฤติกรรมป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนจังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 994 พบว่า ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยกลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหลายๆ คนถือว่าเป็นคนเก่ง การมีเพศสัมพันธ์เป็นการแสดงออกถึงความรัก และร้อยละ 75.9 ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนโดยไม่มีโอกาสติดเอดส์ นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 16.0 โดยมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกหรือเพื่อนสนิท ร้อยละ 64.9 และสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเพราะอยากรู้ อยากรทดลอง ร้อยละ 61.4 นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้สิ่งกระตุ้นความรู้สึกลงทางเพศ ร้อยละ 59.4 และมีการดื่มสุรา ร้อยละ 40.1

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาข้างต้น จะพบว่างานวิจัยมีลักษณะคล้ายคลึงกันในด้านกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในสายสามัญและอาชีวศึกษาซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ลักษณะประชากรเพศ อายุ รายได้ที่ได้รับ ที่พักอาศัย การดื่มสุราหรือของมีเมา การเที่ยวสถานบันเทิง การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปมาได้ดังนี้

1. เป็นการศึกษาความรู้ ทักษะ ค่านิยม และการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนใหญ่จะวัดความรู้ในเรื่องเพศโดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการคุมกำเนิด การเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครกที่ไม่พึงประสงค์และต้องการทำแท้ง เป็นต้น ส่วนในเรื่องของทัศนคติและค่านิยมจะเกี่ยวเรื่องเพศ โดยมีตัวแปรที่ใช้วัดคือ อายุของการมีเพศสัมพันธ์ คู่เพศสัมพันธ์ จำนวนคู่เพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ การคุมกำเนิด การใช้ถุงยางอนามัย ประสบการณ์การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การดื่มสุราหรือของมีนเมา และการตั้งครกที่ไม่พึงปรารถนา

2. การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ในด้านลักษณะประชากรและสังคม มีตัวแปรด้าน เพศ อายุ รายได้ที่ได้รับ ที่พักอาศัย การดื่มสุราหรือของมีนเมา การเที่ยวสถานเริงรมย์ และการอ่านหนังสือไป การดูวิดีโอทัศน์หรือภาพยนตร์ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เป็นต้น

ผลการวิจัยพบว่า งานวิจัยเกือบทั้งหมดกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง โดยพบว่าวัยรุ่นหญิงมีระดับความรู้สูงกว่าวัยรุ่นชาย ในเรื่องทัศนคติต่อเรื่องเพศพบว่าส่วนใหญ่จะมีทัศนคติในระดับปานกลางและมีค่านิยมในเรื่องเพศอยู่ในเชิงบวก แต่อย่างไรก็ตามผลการวิจัยที่ออกมาพบว่า วัยรุ่นที่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมีเปอร์เซ็นต์ที่สูงขึ้น เช่นเดียวกับพฤติกรรมของการมีเพศสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้นทั้งชายและหญิง ค่าเฉลี่ยของอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยลง จำนวนคู่นอนมากกว่า 1 คน มีการตั้งครกที่ไม่พึงปรารถนาสูงขึ้น และที่สำคัญพบว่ามีอัตราการใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ต่ำ และยังมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศในอัตราที่สูงขึ้น เมื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคมต่อพฤติกรรมทางเพศ พบว่าตัวแปรด้านเพศ อายุ รายได้ที่ได้รับ สถานที่อาศัย การดื่มสุราหรือของมีนเมา การเที่ยวสถานเริงรมย์ และการอ่านหนังสือไป การดูวิดีโอทัศน์หรือภาพยนตร์ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศส่วนใหญ่ทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นทั้งสิ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

ฮิงสันและคณะ (Hingson et al, 1990: 295-298) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องโรคเอดส์ การใช้แอลกอฮอล์และยา และพฤติกรรมการป้องกันตนเองของวัยรุ่นในรัฐแมสซาชูเซต (Beliefs about AIDS use of alcohol and drugs and unprotected sex among Massachusetts adolescents.) โดยศึกษาในวัยรุ่นที่อายุ 16-19 ปี พบว่า ร้อยละ 31 มีการใช้ถุงยางอนามัยประจำ และร้อยละ 37 มีเพศสัมพันธ์โดยไม่

เคยใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 16 มีเพศสัมพันธ์และใช้ถุงยางอนามัยน้อยหลังจากการดื่มแอลกอฮอล์ และ ร้อยละ 25 มีเพศสัมพันธ์และใช้ถุงยางอนามัยน้อยหลังจากการใช้ยา

สเน็ดดอนและเครเมอร์ (Sneddon and Kremer, 1992: 295-304) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรม และทัศนคติทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศไอร์แลนด์เหนือ (Sexual behavior and attitudes of university students in Northern Ireland.) โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 2 กลุ่มที่ ศึกษาอยู่ระหว่างปี พ.ศ. 2530 และ พ.ศ. 2531 จากกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจำนวน 419 คน และเพศชาย จำนวน 201 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย ร้อยละ 50 และเพศหญิง ร้อยละ 44 เคยมีเพศสัมพันธ์ โดยที่ เพศชายมีคู่เพศสัมพันธ์ 1 คน ร้อยละ 35 และเพศหญิงมีคู่เพศสัมพันธ์ 1 คน ร้อยละ 49 นอกจากนี้ ยังพบว่ามีเพียง 1 ใน 3 มีความตั้งใจที่จะใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งต่อไป และมากกว่า ร้อยละ 53 ระบุว่า การดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อการตัดสินใจในการใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์

วิลเลียม (Williams, 1992: 2274) ได้สำรวจความเชื่อและความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ถุงยาง อนามัยของวัยรุ่นชาย แอฟริกัน-อเมริกัน อายุระหว่าง 18-22 ปี (Beliefs and opinions about condom use of African – American adolescent males 18 to 22 years of age) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยม ศึกษาตอนปลายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จำนวน 200 คน พบว่าวัยรุ่นชายแอฟริกัน-อเมริกัน ร้อยละ 54.0 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 13 ปี มีการใช้ถุงยางอนามัยในการร่วมเพศ ร้อยละ 25.0 และมีเพียง 1 ใน 3 มีความตั้งใจที่จะใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งต่อไป และมากกว่า ร้อยละ 53.0 ระบุว่า การดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อการตัดสินใจในการใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์

ทริน และ เลวิน (Traeen and Lewin, 1992: 253-267) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น นอร์เวย์ (Casual sex among Norwegian Adolescents) ได้ศึกษาจากวัยรุ่นอายุ 17-19 ปี จำนวน 2997 คน โดยใช้แบบสอบถาม พบว่าร้อยละ 62.8 จำนวนประสบการณ์ทางเพศมีความสัมพันธ์น้อยกับพื้นฐาน ทางสังคมและมีความสัมพันธ์มากต่อปัจจัยการดำเนินชีวิต เช่น การสูบบุหรี่ และการดื่มสุรา

แคลงเกอร์,ไทเด็นและรูซุวารา (Klanger, Tyden and Ruusuvaara, 1993: 468-474) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่นในเมืองอัปซารา ประเทศสวีเดน (Sexual behavior among adolescents in Uppsara, Sweden.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่น ชาวสวีเดนในปลายปี ค.ศ. 1970 ถึงปลายปี ค.ศ. 1980 เป็นการศึกษาในเมืองเดียวกัน ผลปรากฏว่า กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 383 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ความรู้ และเจตคติของเด็กเอง เกือบครึ่งหนึ่งของนักเรียนทั้งหมดเคยมี เพศสัมพันธ์มาแล้ว และส่วนใหญ่กล่าวว่าโรคเอดส์มีผลกระทบต่อการใช้ถุงยางอนามัยของตน ร้อยละ 2 คิดว่าพวกตนได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษามาเพียงพอแล้วจากโรงเรียน และร้อยละ 41 คิดว่าพวกตน

ไม่ควรพูดคุยเรื่องเพศกับพ่อแม่ การวิจัยได้เสนอแนะว่าควรพยายามส่งเสริมให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนและปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้นเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนาและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นสาว

ลินเดลล์ และออลสัน (Lindell and Olsson, 1993:281-291) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติต่อวิชาเพศศึกษาในนักเรียนของประเทศสวีเดน (Students opinions about sex education in Swedish school region.) กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนที่มีอายุ 17-18 ปี ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 421 คน สอบถามเกี่ยวกับวิชาเพศที่ศึกษาในโรงเรียน ความรู้เรื่องการเจริญพันธุ์ การคุมกำเนิด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และยังพบว่าการตั้งครรภ์ในสวีเดนจะยุติลงด้วยการทำแท้ง

โอ และคณะ (Oh et al, 1994) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายในเรือนจำ (Sexual behavior and sexually transmitted diseases among male adolescents in detention.) โดยศึกษาในวัยรุ่นเรือนจำที่มีอายุระหว่าง 11-18 ปี พบว่า ค่าเฉลี่ยของจำนวนคู่เพศสัมพันธ์ในช่วงที่ผ่านมาเท่ากับ 8 คน โดยจำนวนคู่เพศสัมพันธ์ในช่วงเดือนก่อนสัมภาษณ์เท่ากับ 2 คน และพบว่า ร้อยละ 59 ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังพบว่า มีการติดเชื้อคลาไมเดีย (Chlamydia) ร้อยละ 6.9 ติดเชื้อโกโนเรีย (Gonorrhea) ร้อยละ 4.5 และติดเชื้อซิฟิลิส (Syphilis) ร้อยละ 0.9

วาลีย์ และคณะ (Wiley et al, 1997: 45-49) ได้ใช้แบบสำรวจพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาในวิทยาลัยของรัฐเท็กซัส (Using the youth risk behavior survey to compare risk behaviors of texas high school and college students.) โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 6,015 คน และนักศึกษาในวิทยาลัย จำนวน 1,408 คน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งหมดเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 55.4 โดยที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 59.0 และ 43.0 ตามลำดับ โดยนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 14 ปี หรือน้อยกว่า ร้อยละ 59.0 และ 43.0 และนักเรียนหญิงมีคู่นอน 4 คน หรือมากกว่า ใน 3 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 2.5 ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 54.0 ในนักเรียนหญิง และร้อยละ 38.4 กลุ่มตัวอย่างเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 5.4 มีการตั้งครรภ์ ร้อยละ 16.0 และยังพบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงในวิทยาลัยเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 85.2 และ 79.3 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 14 ปีหรือน้อยกว่า มีการใช้ถุงยางอนามัยขณะร่วมเพศ ร้อยละ 55.0 และเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 5.0 และร้อยละ 23.0 เคยตั้งครรภ์ มีการใช้แอลกอฮอล์และยาถอนมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 12.1

เลวี และคณะ (Levy et al,1995: 28-32) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ของวัยรุ่นตอนต้นในเมืองหลวง ภาคตะวันตกตอนกลางของอเมริกา (Correlates of HIV risk among young adolescents in a large metropolitan midwestern epicenter) โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 – 9 จำนวน 294 คน 286 คน และ 327 คน ตามลำดับ พบว่า นักเรียนมีประสบการณ์ทางเพศร้อยละ 54.2 โดยมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 15 ปี เจ็นนักเรียนชาย ร้อยละ 33.5 นักเรียนหญิง ร้อยละ 20 ในระยะ 3 เดือนที่ผ่านมา พบว่านักเรียนและคู่นอนมีการใช้ถุงยางอนามัยในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 44.9 และยังพบว่านักเรียนมีการตีมีแอลกอฮอล์และยาเสพติดด้วย

สรุปงานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของต่างประเทศพบว่า มีลักษณะคล้ายกับงานวิจัยในต่างประเทศ คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมต้นจนถึงระดับมหาวิทยาลัยและตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ การตีมีสุราก่อนมีเพศสัมพันธ์ และการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ผู้วิจัยสรุปมาได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า การตีมีสุรามีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัย
2. กลุ่มตัวอย่างเคยตั้งครรถ์และการทำแท้ง นอกจากนี้ยังพบว่ามี การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ด้วย